

Budjettiosasto
Rakenneyksikkö

Toimeentulotuen kokonaisuudistuksen vaikutukset työllisyyteen

Hallitus on antanut esityksen toimeentulotukilain kokonaisuudistuksesta (HE 116/2025 vp). Tässä muistiossa kuvataan hallituksen esityksen työllisyysvaikutusarvioiden taustalla olevaa tutkimusnäyttöä. Varsinaiset laskelmat on esitetty muistion liitteissä. Tutkimuskirjallisuuden perusteella voidaan muodostaa suuntaa antavia arvioita reformin työllisyysvaikutuksista, mutta arvioihin liittyy huomattavaa epävarmuutta.

Uudistus lisää todennäköisyyttä toimeentulotuen perusosan alentamismenettelylle kiristämällä velvoitteita ensisijaisten etuuksien hakemisessa sekä kytkemällä perusosan alentaminen aiempaa suoraviivaisemmin työvoimapolitiittisesti moitittavaan menettelyyn liittyvään sanktiointiin.

Uudistuksessa toimeentulotuen perusosan tasoa leikataan enimmillään 3 %. Lisäksi kuntien rahoitusosuutta perustoimeentulotuesta kasvatetaan 18–24-vuotiaiden toimeentulotuen saajien osalta nykyisestä 50 prosentista 100 prosenttiin. Samalla perustoimeentulotuesta poistetaan 150 euron etuoikeutettu tulo.

Suomelle erityinen piirre on kestoltaan rajoittamaton työmarkkinatuki, jota usein täydennetään viimesijaiseksi tarkoitettulla toimeentulotuella. Tämän erityispiirteen vuoksi toimeentulotuki on lieventänyt työttömyysetuuden saamisen edellytyksiin liittyvien laiminlyöntien vaikutuksia tai joissain tapauksissa korvannut seuraamusten vaikutukset kokonaan.

- Sanktioiden kiristyminen: kasvattaa työllistymisen todennäköisyyttä velvoittavuuden kiristymisen kautta; arvio vaikutuksesta 800 työllistä.
- Perusosan leikkaus vahvistaa työnteon taloudellisia kannustimia; arvio vaikutuksesta 400 työllistä.
- Kuntien rahoitusosuuden kasvattaminen perustoimeentulotuesta 18-24 vuotiaiden osalta vahvistaa kuntien kannusteita edistää kohderyhmän työllisyyttä. Muutoksella arvioidaan olevan vähäinen työllisyyttä vahvistava vaikutus. Etuoikeutetun tulon poistamisella arvioidaan puolestaan vähäinen työllisyyttä heikentävä vaikutus. Näistä muutoksista ei esitetä erillistä laskelmaa.

Sanktioiden vaikutukset työllisyyteen

Sanktiojärjestelmän tavoitteet ja tarkoitukset liittyvät tutkimuskirjallisuudessa laajasti tunnettuun ns. moraalikadon ongelmaan. Sosiaaliturva ja sen rahoittamiseksi kerättävät verot madaltavat työnteosta saatavaa hyötyä ja parantavat vapaa-ajan suhteellista kannattavuutta. Sosiaaliturvan velvoittavuuden tavoitteena on lisätä työnteon kannattavuutta asettamalla tuen saamiselle ehtoja, mahdollistaen samanaikaisesti korkeamman tukitason julkiselle taloudelle kestäväällä tavalla.

Taloustieteen teoreettisissa malleissa sanktioiden tai niiden uhan katsotaan alentavan työnhakijan kynnyspalkkoja eli sitä palkkatasoa, jolla työtön on valmis vastaanottamaan työtä. Tätä voidaan laveasti tulkita myös siten että työnhakijan kynnys vastaanottaa itselleen epämieluisempia tai työehdoiltaan heikompia työsuhteita madaltuu. Teoreettisissa malleissa kynnyspalkkojen lasku johtaa myös työn kysynnän kasvuun.

Empiirisestä tutkimusnäytöstä on saatu tukea sanktioiden ja sanktioriskin työllisyysvaikutuksista. Aikaisempi tutkimuskirjallisuus on keskittynyt sanktioiden ns. suoriin vaikutuksiin ja tutkimuksissa on havaittu sanktioinnin

nopeuttavan siirtyviä työttömyydestä työhön sekä työmarkkinoiden ulkopuolelle. Viimeaikaisemmassa kirjallisuudessa on tutkittu myös pidemmän aikavälin vaikutuksia ja sanktioinnin epäsuoria vaikutuksia.

Yleisesti sanktioita käsittelevän tutkimuskirjallisuuden haasteena on tutkimusnäytön perustuminen kohtalaisen heikkoon identifiointiin ja painottuminen lyhyen aikavälin vaikutuksiin. Pystyäkseen luotettavaksi arvioimaan sanktioiden vaikutuksia tutkimuksessa pitäisi pystyä poistamaan sanktioihin liittyvän valikoitumisen vaikutus eli muodostamaan verrokiasetelmat siten, että ryhmät eroavat vain sanktion saamisen tai sanktoriskin osalta. Vaihtoehtoisesti tutkimuksessa pitäisi pystyä kontrolloimaan nämä erot ml. havaitsemattomat tekijät aineistosta tilastollisilla menetelmillä. Sanktioita käsittelevässä kirjallisuudessa lyhyen aikavälin vaikutuksia koskevat tutkimukset hyödyntävät sanktion ajoitukseen liittyvää satunnaisuutta, pidemmän aikavälin vaikutuksia arvioivat tutkimukset perustuvat tilastollisiin menetelmiin. Epäsuoria vaikutuksia arvioivissa tutkimuksissa on hyödynnetty erotukset eroissa menetelmää likimain samankaltaisten ryhmien välillä, joista vain toinen on muutoksen kohteena.

Pidemmän aikavälin tutkimuksissa sanktioita seuraava nopeampi työllistyminen on osittain tai kokonaan syrjäytynyt sanktioita seuraavien heikompien työsuhteiden vuoksi (Wolf 2024). Sanktoriski on havaittu työllisyysvaikutusten osalta merkittävämmäksi asiaksi, mutta pidemmän aikavälin vaikutuksia sanktoriskille ei ole onnistuttu juurikaan tutkimaan. Arnin ym. (2009) tutkimuksessa varoitusten havaitaan nopeuttavan työllistymistä ilman että se vaikuttaa negatiivisesti seuraavan työsuhteen laatuun. Toisaalta heikompilaatuiset työsuhteet olisivat linjassa teoreettisen tutkimuksen kanssa, jolloin makrotasolla syntyisi sellaisia työsuhteita ("uusia työpaikkoja") joita ei syntyisi ilman muutosta.

Huuskosen (2023) väitöskirjan kolmannessa artikkelissa¹ arvioidaan pitkään työmarkkinatukea saaneiden sanktiointia kaltaistamismenetelmällä ja sanktioinnin havaitaan johtavan siihen, että työnhakijoita luopuu työnhausta ja sanktioinnilla on siten työllisyyttä heikentävä vaikutus. Ehdotetut muutokset vastaisivat tähän havaittuun ongelmaan siten, että toimeentulotuen saajalta edellytettäisiin nykyistä vahvemmin ensisijaisten etuuksien hakemista ja siten palveluprosessin ja velvoitteiden piirissä oloa. Kaltaistamisen haasteena on, että verrokkit eivät välttämättä ole havaitsemattomilta ominaisuuksiltaan samanlaisia ja tuloksiin voi siten jäädä valikoitumisesta johtuvaa harhaa. Jos tulokset ovat harhattomia, niin silloin olisi odotettavissa, että muutokset lisäävät sanktioinnin vaikuttavuutta.

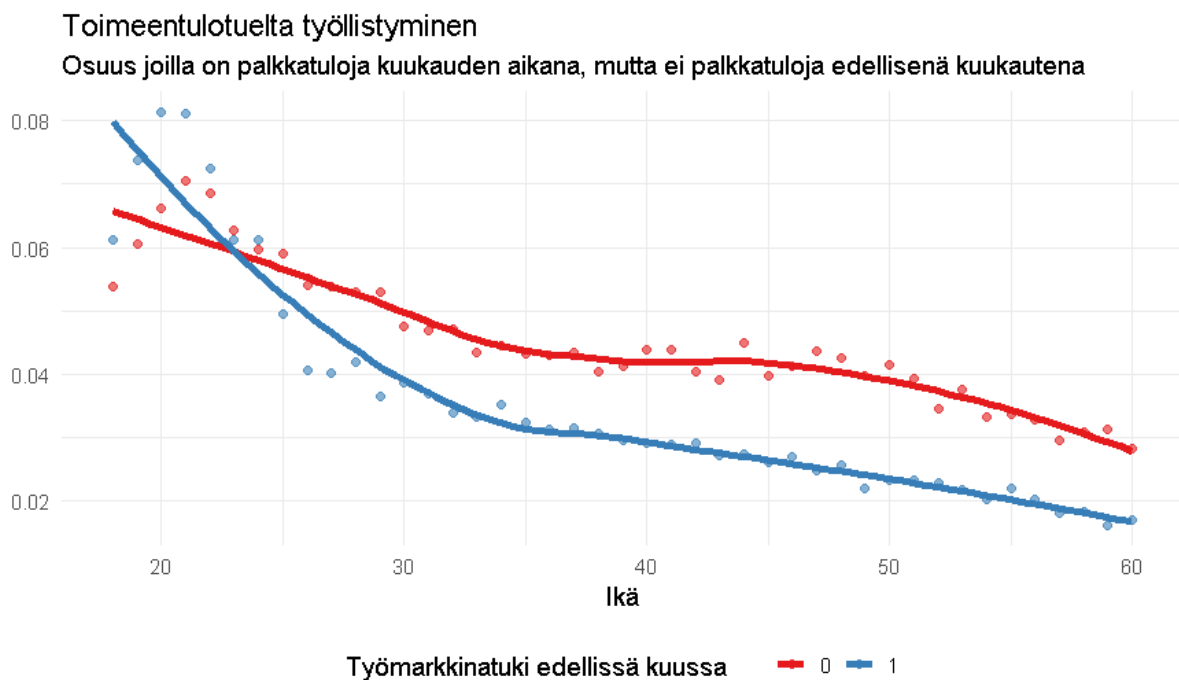
Viimeaikainen sanktioita käsittelevä empiirinen tutkimuskirjallisuus (Lombardi 2019; Walsh 2023; Weber 2024) osoittaa, että sanktioiden riski eli epäsuora vaikutus on työllisyysvaikutusten kannalta merkittävämpi kuin itse sanktion asettamisen suora vaikutus. Näissä tutkimuksissa epäsuoran vaikutuksen on arvioitu olevan noin 4–5 kertainen verrattuna sanktion saaneiden määrällä painotettuun suoraan vaikutukseen.

Toimeentulotuen perusosan vaikutus työllistymisen kannusteisiin

Toimeentulotuen perusosan tasolla on merkitystä työllistymisen kannusteisiin sekä niille, jotka täydentävät perusturvaetuuksia toimeentulotuella, että niille, jotka saavat pelkästään toimeentulotukea. Sekä taloustieteellinen teoria että empiirinen tutkimus osoittavat selvästi, että taloudellisilla kannustimilla on vaikutusta työllisyyteen.

¹ *Back to Work: Sanctions or Vacancy Referrals for the Long-Term Unemployed?* — julkaisematon artikkeli Jussi Huuskosen väitöskirjasta *Labour Market Policies and the Dynamics of Long-Term Unemployment*

Eri ryhmät kuitenkin reagoivat taloudellisiin kannusteisiin eri tavoin. Toimeentulotukea saavilla on todennäköisesti keskimääräistä heikkomat edellytykset työllistyä. Toisaalta toimeentulotuen saajaryhmä on hyvin heterogeeninen: siihen kuuluu esimerkiksi pitkäaikaistyöttömiä, mutta myös nuoria, jotka ovat työmarkkinatuen odotusajalla eivätkä välttämättä kohtaa samoja työllistymisen esteitä. Kuviossa on 1 on arvioitu kuukausitason työllistymistodennäköisyyttä toimeentulotuen saajilla. Esimerkiksi 25 vuotiaista tuen saajista noin 5–6% alkaa saada palkkatuloja kuukausittain, mutta iän kasvaessa osuudet pienenevät. Koska tarkastelu perustuu etuuden ja palkan maksukuukausiin se on mittavirheestä johtuen suuntaa antava.

Lähde: Kelan etuusrekisteri, tulorekisteri, omat laskelmat (2022/1 - 2023/9)

Kuva 1 Arvioidut työllistymistodennäköisyydet toimeentulotuelta (Lähde: Tulorekisteri, Kelan etuusrekisteri, VM:n laskelmat)

Empiirinen tutkimus viittaa siihen, että myös negatiivisesti valikoituneet ryhmät reagoivat tulonsiirtojen muutoksiin. Vaikutukset voivat kuitenkin olla pienempiä kuin esimerkiksi työttömyysturvan muutosten yhteydessä. Esimerkiksi taulukosta 1 havaitaan että toimeentulotuelta työllistytään selvästi huonommin kuin muilta etuuksilta. Myös taulukon 1 lukujen tulokinnassa täytyy olla varovainen koska maksukuukausista johdettu päättely sisältää mittavirhettä.

Taulukko 1 Kuukausitason siirtymätodennäköisyydet etuudelta työhön (Lähde: Tulorekisteri, Kelan etuusrekisteri, VM:n laskelmat)

Kuukausitason siirtymätodennäköisyydet työttömyydestä työhön (2023)		
Tukimuoto	Työhön (%)	Työhön ilman etuutta (%)

Ansiopäiväraha	14,9 %	10,3 %
Kelan maksama työttömyysturva	5,8 %	2,7 %
Työmarkkinatuki + toimeentulotuki	3,1 %	0,7 %
Vain toimeentulotuki	4,0 %	1,5 %

Toimeentulotuen tasoa käsittelevä empiirinen tutkimus

Toimeentulotuen tason vaikutusta työllistymiseen käsitteleviä tutkimuksia on niukasti. Kaikissa tutkimuksissa havaitaan, että toimeentulotuen tasolla on vaikutusta työllistymiseen. Yleisesti vaikutukset ovat selvästi vähäisempiä kuin työttömyysetuuksissa. Rakenteellisten erojen vuoksi tulosten yleistäminen Suomeen on epävarmaa. Kansainvälisessä kontekstissa useat toimeentulotuen saajat saivat Suomessa työmarkkinatukea. Toisaalta työmarkkinatuen täydentäminen toimeentulotuella on Suomessa kohtalaisen yleistä.

Ottossonin (2022) väitöskirjan artikkelissa (Social assistance generosity and labor market outcome) arvioidaan toimeentulotuen tason muutosten vaikutuksia 1990-luvun alun Ruotsissa. Ennestään toimeentulotukea saaneiden ei työllistymisessä ei havaittu muutosta, mutta riskissä saada toimeentulotukea olevan ryhmän kohdalla työllistymisen joustoksi toimeentulotuen tason suhteen arvioidaan 0,2². Artikkelissa todetaan, että toimeentulotukea saaneiden kohdalla tulokset kuvaavat vain virtaa työttömyydestä työhön. Niin sanotun riskiryhmän kohdalla vaikutus johtuu sekä siirtymistä työttömyydestä työhön että työstä työttömäksi. Ottosson määrittelee työllistymisen vähintään yhtenä minimipalkkaisena työkuukautena vuoden aikana. Palkkavaikutuksen kautta arvioituna paremmin soveltuva kokoaikaiseksi muunnetun työllistymisen jousto voisi olla karkeasti arvioituna 0,05–0,1³.

Bargain ja Jonassen (2024) hyödyntävät Tanskassa toimeentulotuen tasoon liittyvää 25 vuoden ikärajaa. Tutkimuksessa valikoidun kohderyhmän osallistumisjouston arvioidaan olevan noin 0,04-0,06 välillä. Vaikutuksesta 2/3 arvioitiin johtuvan pienemmästä virtauksesta työstä toimeentulotuella ja loput virtauksesta toimeentulotuella työhön. Vastaavia arvioita vastaavilla menetelmillä ja likimain vastaavissa kohderyhmissä on havaittu tutkimuksissa Lemieux ja Milligan (2008) ja Bargain ja Doorley (2011).

Maahanmuuttajien isolla toimeentulotuen leikkauksella Tanskassa on havaittu suurempia työllisyysvaikutuksia, jotka tosin vaimenevat pidemmällä aikavälillä (Dustman 2023). Samalla toimeentulotuen leikkaukset lisäsivät maahanmuuttajien tekemiä rikoksia. Bargain ja Jonassen (2024) eivät sen sijaan havaitse, että toimeentulotuen tasoon liittyvä ikäraja olisi vaikuttanut rikollisuuteen Tanskassa.

Valikoitumisen vuoksi on perusteltua olettaa, että toimeentulotuen saajat ovat vähemmän herkkiä reagoimaan kannustinten muutoksiin, kuin pelkästään työmarkkinatukea saavat. Lisäksi on huomioitava, että toimeentulotukea saavissa on työttömäksi luokiteltavien henkilöiden lisäksi sairausvakuutuslain mukaisten etuuksien saajia, jotka eivät ole lyhyellä aikavälillä pyrkimässä työmarkkinoille sekä opiskelijoita ja muista syistä työmarkkinoiden ulkopuolella olevia. Toisaalta toimeentulotuen perusosan leikkaus vaikuttaa

² Ylin kvintiili (eli viidennes) logistisella regressiomallilla estimoidussa toimeentulotuen saannin riskipisteluvussa 18-58 vuotiaista Ruotsalaisista vuosina 1990-1995.

³ Olettamalla että 1000 – 2000sek vuoden 2019 rahassa vastaisia karkeasti 1-2 työpäivää eli 0,04 – 0,08 %-yks. muutosta työllistymisessä. Jousto 0,2 on laskettu työllisyyden muuttumisesta 1,5%-yksiköllä.

efektiivisesti työttömyysturvan muutosta vahvemmin koska verotuksen- ja asumistuen muutokset eivät syrjäytä vaikutusta.

Liite 1: Laskelma toimeentulotuen sanktioinnin kiristämisen työllisyysvaikutuksista

Sanktioriskissä olevien toimeentulotuen saajien toimeentulotuella poistumisen todennäköisyydeksi oletetaan 2 % kuukausittain ja puolet näistä poistumista ovat työhön⁴. Oletukset perustuvat VM:llä käytössä oleviin aineistoihin ja rekisteritarkasteluihin.

Sanktioiden aikana etuudelta työhön poistumisen todennäköisyyden kasvuksi oletetaan 75 %, mikä vastaa yleisesti tutkimuskirjallisuuden arvioita poistumistodennäköisyyden muutoksista (ks. Alasalmi ym. 2020 taulukko 1). Suhteuttamalla oletukseen työllistymisen todennäköisyydestä ilman reformia (laskettu empiirisestä selviytymisfunktioista) saadaan arvioksi työllisyyden vahvistumisesta 0,33 etuuden maksupäivällä per perusosan alentamisen kuukausi.

Perusosan alentamiskuukausia arvioidaan käyttäytymismuutokset huomioiden olevan 150 000 jolloin perusosan alentamisen voidaan arvioida suoraan vahvistavan työllisyyttä 200 henkilövuodella⁵. Tätä ei olla kuitenkaan huomioitu arviossa koska haittavaikutusten vuoksi on epävarmaa edistääkö sanktioiden saaminen työllistymistä pidemmällä aikavälillä.

Epäsuoraa vaikutusta arvioidaan soveltamalla Lombardin (2019) tutkimuksessa esitetyn hajotelman kaavaa, jonka mukaan sanktioreformin kokonaisvaikutus on yhtä kuin epäsuora vaikutus + (todennäköisyys saada sanktio * sanktion voimassaolo aika osuutena kauden kestosta * poistumistodennäköisyyden muutos). Laskelman oletuksena on sanktion epäsuora vaikutus olisi kohderyhmässä nelinkertainen suoraan vaikutukseen nähden.

Jos perusosan alentamisen riskissä oleviksi oletetaan noin 200 000 perusturvan saajaa, niin näiden työllistymistodennäköisyys kasvaisi arvioituun työllistymisriskiin nähden 19 %⁶. Tästä seuraisi, että uudelleen työllistymisen kesto lyhenisi 0,39 % (arvioitu empiirisestä selviytymisfunktioista). Työllisyys vahvistuisi siten arviolta $0,0039 * 200\,000 =$ noin 800 työllisellä.

Weberin (2024) tutkimus arvioi Suomen työmarkkinatukea ja toimeentulotukea muistuttavan Saksan UI II:n (Bürgergeld) sanktioinnin tilapäisen lakkauttamisen vaikutuksia. Tutkimuksen perusteella sanktioinnin tilapäinen lakkauttaminen alensi etuuden saajien kuukausittaista työllistymistodennäköisyyttä 4 %. Jos vastaavaksi kohderyhmäksi oletettaisiin toimeentulotuella työmarkkinatukea täydentävät (noin 65 000 henkilöä) työllisyys vahvistuisi noin 2600 henkilöllä⁷. Koska etuuden (Bürgergeld) saajien kuukausittainen työllistymisaste on noin kolminkertainen edellä laskelmassa sovellettuun työllistymisasteen nähden, on tällä tavoin muodostettu arvio perusteltua jakaa kolmella, jolloin vaikutus on noin 800–900 työllistä.

⁴ Toimeentulotuella voidaan siirtyä myös esimerkiksi opintotuelle, kuntoutusrahalle tai työkyvyttömyyseläkkeelle, jolloin oikeus toimeentulotukeen voi lakata.

⁵ $0,33 * 150\,000 / 258 = 192$

⁶ Laskelman tulos ei riipu kohderyhmän koosta. Tämä johtuu siitä, että työllisyysvaikutus johdetaan perusosan alentamiskuukausien kokonaismäärään, ei siihen, kuinka moneen henkilöön riski kohdistuu. Jos kohderyhmän kokoa kasvatetaan, yksittäisen henkilön todennäköisyys joutua sanktion kohteeksi pienenee vastaavasti. Kun tämä pienempi yksilöriski kerrotaan suuremmalla henkilömäärällä, kokonaisvaikutus pysyy vakiona. Näin ollen lopputulos (noin 800 lisätyöllistä) määräytyy suoraan sanktiokuukausien määrästä, eikä muutu vaikka kohderyhmän kokoa muutettaisiin.

⁷ Huom. työttömyyden kesto on työllistymistodennäköisyyden käänteisfunktio. Suoraa kertomista voidaan kuitenkin käyttää pienissä muutoksissa lineaarisena arviona. Laskelma eroaa teknisesti alaviitteen kolme laskelmasta, jossa riski johdetaan alentamiskuukausien määrästä.

Liite 2: Laskelma toimeentulotuen tason leikkauksen työllisyysvaikutuksista

Laskelmissa sovelletut tutkimukset eivät suoraan vastaa kysymykseen toimeentulotuen tason vaikutuksesta työllisyyteen. Kansainvälisissä tutkimuksissa toimeentulotuen tason on arvioitu vaikuttavan työllisyyteen. Näitä tutkimuksia on kuitenkin niukasti ja niiden yleistettävyydessä Suomeen on perusteltua olla varovainen. Kansainvälisissä tutkimuksissa havaituilla estimaateilla olisi mahdollista perustella hieman korkeampia työllisyysvaikutuksia. Ensisijaisesti arvio on johdettu kotimaisesta tutkimuksesta, jossa kohderyhmä on osittain päällekkäinen koska työmarkkinatuen ja toimeentulotuen samanaikainen saanti on yleistä.

Kyyrän (2023) tutkimuksessa vuoden 2012 työmarkkinatuen 22 %:n tason korotuksesta, joka johti 9 % alenemaan työttömyydestä poistumisissa. Kyse on siinä määrin samasta kohderyhmästä, että noin 30–40 prosenttia työmarkkinatuen saajista täydentää etuutta toimeentulotuella. Kohderyhmän valikoitumisen vuoksi on perusteltua olettaa, että vaikutus on pienempi⁸. Tästä syystä arviossa sovelletaan varovaista 0,1 jousto-oletusta. Etuuden tason 28 milj. euron leikkaus vastaa noin 3900 täyttä perusosaa, jolloin arvioitu työllisyysvaikutus on noin $3900 * 0,1 = n. 400$ työllistä.

Työllisyysvaikutusta voidaan haarukoida vaihtoehtoisesti myös osallistumisveroasteita simuloimalla SISU-mikrosimulointimallilla. Mikrosimulointimalli tyypillisesti yliarvioi toimeentulotuen muutosten vaikutuksia. Mallilla arvioituna 3 %:n leikkaus yksinasuvan perusosaan alentaisi toimeentulotuen menoja noin 84 miljoonalla eurolla. Kelan rekisteritietoihin perustuvassa hallituksen esityksen arviossa vaikutukseksi on arvioitu 28 miljoonaa euroa. Soveltamalla tätä suhdelukua simuloidun työllistymisveroasteen muutoksen skaalaamiseksi, on mahdollista arvioida, että työllistymisveroasteet laskisivat $(0,4 * 28/84) = 0,13$ %. Soveltamalla koko populaation joustoväliä 0,1–0,2 työllisyysvaikutusarvioksi voidaan johtaa 300–600 työllistä⁹.

⁸ VM:n laskelmat Kelan etuudensaajarekisterin tietoja hyödyntäen viittaavat toimeentulotukea saavien negatiiviseen valikoitumiseen. Vuonna 2023 (tammi-syyskuu) työmarkkinatuella poistui keskimäärin 8,9 % etuuden saajista. Samanaikaisesti toimeentulotukea ja työmarkkinatukea saavista etuuksilta poistui kuukausittain keskimäärin 3,9 %. Todennäköisyys poistua työmarkkinatuella on yli kaksinkertaisesti suurempi. Suhteellisesti sama muutos työllistymisen todennäköisyydessä tuottaisi työmarkkinatuen saajilla hieman yli kaksinkertaisesti suuremman muutoksen työllisyydessä, sillä oletuksella, että virrat jakautuvat työllistymiseen ja muihin poistumiin samalla tavalla.

⁹ Jouston valintaa voidaan perustella Lundbergin ja Norellin (2020) tutkimuskatsauksella. Laskelma: $3\,132\,000$ [työvoima] $* 0,766$ [työllisten osuus työvoimasta] $* 0,1$ [jousto] $* 0,0013$ [osallistumisveroasteen muutos] = 300 ; $3\,132\,000$ [työvoima] $* 0,2$ [jousto] $* 0,766$ [työllisten osuus työvoimasta] $* 0,0013$ [osallistumisveroasteen muutos] = 600. (huom. alaviitteen lukuja korjattu 15.12.2025)

Lähteet:

- Alasalmi, J., Busk, H., Kauhanen, A., Leinonen, T., Solovieva, S., Valkonen, T., & Viikari-Juntura, E. (2020). *Työpolitiikka ja työllisyysaste: tutkimukseen perustuvia johtopäätöksiä* (Valtioneuvoston selvitys- ja tutkimustoiminnan julkaisu 2020:33). Helsinki: Valtioneuvoston kanslia. Saatavissa: <https://julkaisut.valtioneuvosto.fi/handle/10024/162271>
- Arni, Patrick P., Rafael Lalive & Jan C. van Ours. *How Effective are Unemployment Benefit Sanctions? Looking Beyond Unemployment Exit*. IZA Discussion Paper No. 4509, CentER Discussion Paper Series No. 2009-80. SSRN Abstract ID 1497715.
- Bargain, O., & Doorley, K. (2011). *Caught in the Trap? Welfare's Disincentive and the Labor Supply of Single Men*. *Journal of Public Economics*, **95**(9-10), 1096-1110. <https://doi.org/10.1016/j.jpubeco.2011.05.007>
- Bargain, O. B., & Jonassen, A. B. (2024). *New Evidence on Welfare's Disincentive for the Youth Using Administrative Panel Data*. *The Review of Economics and Statistics*, **106**(3), 655-670. https://doi.org/10.1162/rest_a_01191
- Dustmann, C., Landersø, R., & Andersen, L. H. (2023). *Refugee Benefit Cuts* (IZA Discussion Paper No. 16077). Bonn: Institute of Labor Economics (IZA).
- Huuskonen, J. (2023). *Back to Work: Sanctions or Vacancy Referrals for the Long-Term Unemployed?* (julkaisematon käsikirjoitus).
- Lemieux, T., & Milligan, K. (2008). *Incentive effects of social assistance: A regression discontinuity approach*. *Journal of Econometrics*, **142**(2), 807-828.
- Lombardi, S. (2019). *Threat effects of monitoring and unemployment insurance sanctions: evidence from two reforms* (IFAU Working Paper 2019:22). Uppsala: Institute for Evaluation of Labour Market and Education Policy.
- Lorentzen, T. & Dahl, E. (2024). Generosity's double-edged sword: Unmasking the impact of raised social assistance rates in Norway. *International Journal of Social Welfare*, **33**(1). Saatavissa: <https://doi.org/10.1111/ijsw.12661>
- Ottosson, Lillit. (2022). *From Welfare to Work: Financial Incentives, Active Labor Market Policies, and Integration Programs* (Dissertation Series 2022:1, Economic Studies 204). Uppsala: Uppsala University / Institute for Evaluation of Labour Market and Education Policy (IFAU). ISBN 978-91-506-2959-0.
- Palviainen, H. Incentivizing last-resort social assistance clients: Evidence from a Finnish policy experiment. *Int Tax Public Finance* **30**, 1–19 (2023). <https://doi.org/10.1007/s10797-022-09739-9>
- Kyyrä, Tomi (2023). The effects of unemployment assistance on unemployment exits. *International Tax and Public Finance*, **30**(6), 1457–1480.
- Lundberg, Jacob & Norell, Jonas (2020). Taxes, benefits and labour force participation: A survey of the quasi-experimental literature. *Journal of Finnish Economic Association*, **1**(2020), 60–77. Saatavissa: https://www.taloustieteellinenyhdistys.fi/wp-content/uploads/2020/10/JFEA_1_2020_WEB_final-60-77.pdf

Walsh, T. (2023). *Job Search and the Threat of Unemployment Benefit Sanctions*. Working paper. Saatavissa SSRN: https://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=4478427

Weber, E. (2024). *The Dovish Turnaround: Germany's Social Benefit Reform and Job Findings* (IAB Discussion Paper No. 2024-07). Nürnberg: Institute for Employment Research (IAB). <https://doi.org/10.48720/IAB.DP.2407>

Wolf, M. A. (2024). *Persistent or temporary? Effects of social assistance benefit sanctions on employment quality*. *Socio-Economic Review*, **22**(3), 1531-1553. <https://doi.org/10.1093/ser/mwad073>